

בש"פ 2993/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2993/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה שלישית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 23.5.2020 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 68205-02-19 בבית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך הישיבה: כ"ג באייר התש"ף (17.05.20)

בשם המבקשת: עו"ד בן אוליאל ליאור

בשם המשיב: עו"ד שרמן רועי

בשם נפגעת העבירה: עו"ד שני ליאור

החלטה

לפני בקשה שלישית להארכת מעצרו לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק) להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 23.5.2020 או עד למתן גזר דין בתפ"ח

1. נגד המשיב הוגש ביום 27.2.2019 כתב אישום לבית המשפט המחוזי בירושלים, המייחס לו ריבוי עבירות של אינוס קטינה בת משפחה, ריבוי עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה ותקיפת קטין. בכתב האישום נטען כי בין השנים 2004-2017 נהג הנאשם (אשר היה קטין עד לשנת 2015) לבצע מעשים מיניים באחותו (להלן: המתלוננת), לרבות אינוס ומעשים מגונים, בעשרות הזדמנויות שונות. כמו כן נטען כי המשיב אף תקף את המתלוננת וגרם לה חבלה של ממש. לצד כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

2. במסגרת הדיון על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים לא הייתה מחלוקת בין הצדדים באשר לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית. כמו כן נקבע על ידי בית המשפט המחוזי כי קיימת עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק, נוכח ביצוע המעשים המיוחסים למשיב במתלוננת. עם זאת, בית המשפט הורה לשירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של המשיב, והורה כי המשיב ישהה במעצר עד למתן החלטה אחרת. מאז ניתנו מספר תסקירים.

3. אשר להליך העיקרי. ביום 14.7.2019 המשיב כפר בכל המיוחס לו. עד כה טרם נשמעו הראיות. דיוני ההוכחות נדחו מספר פעמים מטעמים שונים. במקביל לכך הצדדים הסכימו שהתיק יועבר להליך גישור. עם זאת, הליך הגישור טרם החל מפאת משבר הקורונה והוא קבוע לחודש יוני שנה זו. מכאן הבקשה שלפני.

4. לטענת המבקשת חומרת וריבוי העבירות המיוחסות למשיב משקפות את מסוכנותו הרבה. מסוכנות זו אף מתחדדת נוכח תסקירי שירות המבחן, אשר מלמדים על סיכון ממשי לביצוע עבירות נוספות בכלל, ועבירות מין בפרט. שחרור המשיב לחלופת מעצר גם מעלה חשש לשיבוש מהלכי המשפט בשלב זה של ההליך, שבו טרם העידה המתלוננת. מנגד, טען בא כוח המשיב כי יש לאפשר את בדיקת התאמתו של המשיב להיקלט מחדש במוסד "רטורנו", בו שהה במשך שבעה חודשים בעבר, אך נאלץ לעזוב בשל בעיות רפואיות ברגלו. המתלוננת הוזמנה פעמיים למתן עדות ולא הגיעה בטענה שהיא חולה. היא אף הביעה את רצונה שהמשיב, אחיה, ישתלב בטיפול. ככל הנראה המתלוננת גם לא תתייצב למתן עדות ואז ממילא המשיב יזוכה בדיונו. בקשתו דהיום הינה צנועה ביותר וכל רצונו שתיבדק התאמתו לטיפול במוסד "רטורנו".

5. דין הבקשה להתקבל. בתסקירו האחרון מיום 22.3.2020 התרשם שירות המבחן כי המשיב מביע מוטיבציה חיצונית בלבד לשינוי דפוסי ומשתמש בהליך הטיפול על מנת לצמצם את ההשלכות של הליכיו המשפטיים. הערכת שירות המבחן היא כי המשיב אינו בשל לטיפול וכי רמת הסיכון להישנות העבירות לא פחתה מאז נעצר, ועל כן לא בא שירות המבחן בהמלצה לשינוי תנאיו. בנסיבות כאלו, קשה לראות כיצד יהיה ניתן לשלב את המשיב בחלופת מעצר מוסדית. על כן, לעת הזאת, קיימת הצדקה להאריך את מעצרו של המשיב למשך התקופה המבוקשת. היה והמתלוננת לא תתייצב פעם נוספת למתן עדותה, הדרך פתוחה לפני המשיב לעתור לעיון חוזר בעניין מעצרו.

בשים לב לאמור, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 23.5.2020 או עד למתן גזר דין בתפ"ח 68205-02-19 בבית המשפט המחוזי בירושלים, בשבתו כבית משפט לנוער, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ג באייר התש"ף (17.5.2020).

שׁוֹפֵט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©